

Ὁ ΛΟΓΟΣ ΤῶΝ ΘΕΛόντων σωθῆναι

ΤΕΥΧΟΣ 8 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΡΟΥ, ΚΑΛΥΜΝΟΥ ΚΑΙ ΑΣΤΥΠΑΛΛΙΑΣ

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ -
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΧΑΡΙΣ ΕΙΗ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ,
ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΔΕ ΕΥΧΗ, ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΤΧΩΡΗΣΙΣ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Χριστὸς ἀνέστη!

Εὐφρόσυνος καὶ φωτεινὴ ἀνέτειλε καὶ πάλιν ἡ ἀγία ἡμέρα τοῦ Πάσχα καὶ σκορπίζει χαράν, παρηγορίαν, ἀγαλλίασιν καὶ βεβαίαν ἐλπίδα ζωῆς εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς, παρὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀνὰ τὸν κόσμον βαρεῖαν ἀτμόσφαιραν ἐξ αἰτίας τῆς πολυδιαστάτου κρίσεως, μὲ ὅλας τὰς γνωστὰς ὀδυνηρὰς ἐπιπτώσεις τῆς εἰς τὸν καθημερινὸν βίον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἀνέστη ἐκ τοῦ Τάφου ὁ Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, καὶ μαζί Του ἀνέστη ὁ ἄνθρωπος! Ἡ καταδυναστεία τοῦ θανάτου ἀποτελεῖ παρελθόν. Ἡ ἀπελπισία τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ ἄδου παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτί. Ὁ μόνος Ἰσχυρὸς καὶ Χορηγὸς τῆς ζωῆς, ἀφοῦ ἀνέλαβεν ἐθελουσίως διὰ τῆς Ἐνσαρκώσεώς Του ὄλην τὴν δυστυχίαν τῆς φύσεώς μας καὶ τὸ ἴδιον τὸ κεφάλαιόν τῆς, τὸν θάνατον, ἤδη «τὸν ἄδην ἐνέκρωσε τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος»¹ καὶ ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον ζῶην καὶ «περισσὸν» ζωῆς.²

Αὐτὴν τὴν περίσσειαν ζωῆς, τὴν ὁποῖαν ὁ Ἄναστὰς ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς, δὲν παύει νὰ συκοφαντῇ καὶ νὰ διαβάλλῃ πάντοτε μὲ συ-

νέπειαν πρὸς τὸ ὄνομά του ὁ διάβολος, καίτοι ἀπονευρωμένος πλέον καὶ ἐντελῶς ἀνίσχυρος καὶ καταγέλαστος. Τὴν συκοφαντεῖ μὲ τὴν εἰς τὸν κόσμον ἐπικρατοῦσαν ἀκόμη «ὑβριν», τόσον ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ὅσον καὶ ἔναντι τοῦ συνανθρώπου καὶ τῆς ὅλης κτίσεως. Τὴν διαβάλλει μὲ τὴν εἰσέτι ὑφισταμένην ἐντὸς ἡμῶν «ἀρχαίαν σκωρίαν» τῆς ἀμαρτητικῆς ροπῆς, τὴν ὁποῖαν καταλλήλως πάντοτε ἐκμεταλλεύεται, προσπαθῶν νὰ μᾶς παγιδεύσῃ εἴτε εἰς τὴν ἔμπρακτον ἀμαρτίαν, εἴτε εἰς τὴν περὶ τὴν πίστιν πλάνην. Ἡ «ὑβρις» εἶναι ἀπότοκον τῆς «σκωρίας» ἐκείνης καὶ ἀμφοτέροι συναποτελοῦν τὸ ἀπαίσιον ζεύγος τῶν εὐθυνομένων διὰ τὴν διατάραξιν τῶν σχέσεών μας πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς ὄλην τὴν Δημιουργίαν. Εἶναι, κατὰ ταῦτα, ἀδήριτος ἀνάγκη νὰ ἀποκαθάρωμεν τὴν σκωρίαν ἐκείνην μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, ὥστε νὰ λάμψῃ ἄπλετον τὸ ζωοποιὸν φῶς τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ σῶμα μας, νὰ ἀπομακρύνῃ τὸ σκότος τῆς ὑβρεως καὶ νὰ ἐκχυθῇ τὸ «περισσὸν» τῆς

1. Ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον Β' ἤχου.

2. Πρβλ. Ἰωάν. 10, 10.

ζωῆς εἰς τὸν κόσμον ὅλον. Τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ οὔτε διὰ τῆς φιλοσοφίας, οὔτε διὰ τῆς ἐπιστήμης, οὔτε διὰ τῆς τέχνης, οὔτε διὰ τῆς τεχνικῆς, οὔτε διὰ τινος ἰδεολογίας, εἰ μὴ μόνον διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸν μέγχα Παθῶν καὶ Σταυροῦ καὶ Τάφου καὶ ταμείων τοῦ ἄδου συγκαταβάνα καὶ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντα Θε-άνθρωπον Ἰησοῦν Χριστόν, ἐκφραζομένης διὰ μυστηριακῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ ἐμπόνου καὶ συστηματικοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνος. Ἡ Ἐκκλησία, ὡς τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ζῆ ἀδιαλείπτως καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως, καὶ διὰ τῶν ἀγίων Μυστηρίων τῆς Θεολογίας καὶ τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας τῆς, μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα νὰ μεταλάβωμεν τοῦ θαύματος, νὰ μετασχωμεν τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου, νὰ γίνωμεν τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀληθῶς «θείας κοινωνοὶ φύσεως»³, ὅπως συνέβη καὶ συμβαίνει μὲ ὅλους τοὺς Ἄγιους. Ἡ εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας ἡμῶν φυομένη κακοβότανος καὶ ἀκανθηρὰ δέσμη τῶν παθῶν, ἡ λιπαιομένη ἐκ τῆς σκωρίας τοῦ ἐν ἡμῖν «παλαιοῦ ἀνθρώπου»⁴, εἶναι ἐπάναγκες νὰ μεταμορφωθῆ τὸ συντομότερον ἐν Χριστῷ, διὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς ζωντανῶν εἰκόνων Του, δηλ. τῶν συνανθρώπων μας, εἰς ἀνθοδέσμη ἀρετῶν, ἀγιασμοῦ καὶ δικαιοσύνης. Οὕτω, ὁ ἱερός ὑμογράφος ἐπικαίρως ψάλλει: «*Δικαιοσύνης ἐσθῆτα περιβαλλόμενοι λευκὴν ὑπὲρ χιόνα, τῇ παρουσίᾳ τοῦ Πάσχα ἡμέρα εὐφρανθῶμεν, ἐν ἧ ὁ Χριστός, δικαιοσύνης ὡς ἥλιος ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνατεῖλας, πάντας*

ἡμᾶς ἀφθαρσία κατεφαιδρυνεν».⁵ Τὸ λευκὸν ἔνδυμα τῆς δικαιοσύνης μᾶς ἐδόθη συμβολικῶς κατὰ τὸ ἅγιον Βάπτισμα καὶ καλούμεθα διὰ τῆς διαρκοῦς μετανοίας, τῶν χαροποιῶν δακρῶν, τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς, τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐπιθυμιῶν, τῆς ὑπομονῆς εἰς τὰ ὀδυνηρὰ τοῦ βίου καὶ τῆς ἀνυποχωρήτου προσπαθείας πρὸς πρακτικὴν ἐφαρμογὴν πασῶν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ μάλιστα τῆς κεφαλαϊῶδους ἐντολῆς τῆς ἀγάπης, νὰ τὸ ἀνακαθάρωμεν, μετέχοντες οὕτως εἰς τὴν σταυρικὴν κένωσιν τοῦ Θεανθρώπου, ὥστε νὰ ἔλθῃ ἡ πασχάλιος εὐφροσύνη, τὸ φαιδρὸν ἀναστάσιμον φῶς καὶ ἡ σωτηρία εἰς τὴν ζωὴν μας καὶ εἰς τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον.

Ταῦτα ἀπὸ τοῦ πάντοτε ἐν τῇ δοκιμασίᾳ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φωτὶ καὶ τῇ χαροποιῷ ἐμπειρίᾳ τῆς Ἀναστάσεως, ὑπάρχοντος Φαναρίου ἐορτικῶς γράφοντες καὶ τὴν στοργὴν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διερμηνεύοντες, εὐχόμεθα ὀλοψύχως πᾶσαν παρὰ τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Ἀρχηγοῦ τῆς Ζωῆς σωτήριον δωρεὰν καὶ πασχάλιον εὐλογίαν.

Ἅγιον Πάσχα 2010

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ἀναγνωσθήτω ἐπ' ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Πάσχα, μετὰ τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

3. Β' Πέτρ. 1, 4.

4. Ἐφεσ. 4, 22.

5. Στιχηρὸν Ἑσπερινοῦ τῆς Πέμπτης μετὰ τοῦ Θωμᾶ.

ΟΛΚΑΣ

Μηνιαῖον Περιοδικὸν Ἱ.Μ. Λέρου, Καλύμνου καὶ Ἀστυπалаίας

Ἱδιοκτῆτης: ΙΜΛΕΚΑ, 85200 Κάλυμνος

Ἐκδότης: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ΛΚΑ κ.κ. Παῖσιος

Ἐπὶ τῆς ὕλης: Ὁμάδα Ἱερέων καὶ λαϊκῶν

Ἱστοσελίδα: www.im-leka.gr **Email:** imkalymnoy@yahoo.gr

<http://www.panoramio.com/user/2781675>, <http://www.youtube.com/user/imkalymnoy>

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή: **ΣΑΪΤΗ** τηλ. 210-34.76.090

Οἱ Πατέρες γιά τήν ἀνάστασι

☧ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης ☧

Ἐπειδή λοιπόν, ἔπρεπε ὁ καλός ποιμένας νά δώσει τήν ψυχή του γιά χάρι τῶν προβάτων του, ὥστε μέ τόν ἴδιο του τό θάνατό του νά καταλύσει τόν θάνατο, τότε γίνεται καί γίνεται καί τά δυό ὁ ἀρχηγός τῆς σωτηρίας μας γιά τήν ἀνθρώπινη φύση, καί ἱερέας καί ἄμνος, μέ τό νά ἐνεργήσει τό θάνατο μέσα σ' ἐκεῖνο πού μπορεῖ νά δεχτεῖ τήν κοινωνία τοῦ πάθους.

Ἐπειδή ὁ θάνατος δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά χωρισμός τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, αὐτός πού ἐνώθηκε καί μέ τά δυό, τήν ψυχή δηλαδή καί τό σῶμα, δέ χωρίζεται ἀπό κανένα. Ἀλλά ἐπιμερίζοντας τόν ἑαυτό του καί στό σῶμα καί στήν ψυχή, μέ τήν ψυχή ἀνοίγει στό ληστή τόν παράδεισο καί μέ τό σῶμα σταματᾷ τή διαδικασία τῆς φθορᾶς. Κι αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἡ κατάλυση τοῦ θανάτου, τό νά ἀδρανοποιηθεῖ ἡ φθορά ἐξαφανισμένη μέσα στή ζωοποιό φύση. Γιατί αὐτό πού πραγματοποιεῖται

σ' αὐτά ἀποβαίνει κοινή εὐεργεσία καί δωρεά τῆς φύσης μας.

Καί ἔτσι συνενώνει μέ τήν ἀνάστασι ὅλα τά διαχωρισμένα αὐτός πού βρίσκεται καί στά δυό, πού παρέδωσε μέ τήν ἐξουσία πού ἔχει, τό σῶμα του στήν καρδιά τῆς γῆς, ὅπως ἔχει γραφεῖ (Ματθ. 12, 40), καί ἔδωσε τήν ψυχή του ἀπό μόνος του, ὅπως λέει στόν Πατέρα του, «στά χέρια σου παραδίνω τό πνεῦμά μου» (Λουκ. 23, 46), καί στό ληστή «ἀπό σήμερα θά εἶσαι μαζί μου στόν παράδεισο» (Λουκ. 23, 43). Γιατί δέν πρέπει νά πιστεύουμε πῶς εἶναι κάπου ἄλλοῦ ἢ θεῖα ἐκείνη βιοτή, πού λέγεται παράδεισος, παρά μόνο μέσα στήν εὐρύχωρη παλάμη τοῦ Πατέρα».

☧ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ☧

«Ἀλλά θά ρωτήσῃ κάποιος: πῶς ἀνασταίνονται οἱ νεκροί; Ὡ, τί ἀπιστία! Ὡ, τί ἀνοησία! Αὐτός πού μετέτρεψε μέ μόνη τήν θέλησή του τό χῶμα σέ

σῶμα, δέ θά ἀναστήσει πολύ εὐκολότερα, μόνο μέ τή θέλησή Του, αὐτό πού δημιουργήθηκε καί ἔπαθε ἀποσύνθεση; Λοιπόν νά θεωρήσεις ὅτι τά σπέρματα θάβονται μέσα στά αὐλάκια τοῦ χωραφιοῦ, ὡς μέσα στους τάφους. Ποιός εἶναι αὐτός πού ἔβαλε μέσα σ' αὐτά ρίζες, καλάμια καί φύλλα καί στάχια; Δέν εἶναι ὁ Δημιουργός τοῦ σύμπαντος; Δέν τά ἔβαλε ἡ προσταγή αὐτοῦ πού τά κατασκεύασε ὅλα; Πίστευε, λοιπόν, ὅτι ἔτσι θά γίνει καί ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν μέ τή θεία θέληση καί τό θεῖο νεῦμα διότι ἡ δύναμη συνεργεῖ μέ τή βούληση».

«Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης»

«Τί εἶναι αὐτό, ἀδελφοί ἀγαπητοί καί φιλέοργοι καί φιλόχριστοι; Τί εἶναι αὐτή ἡ μεγάλη λαμπροφωρία; Τί εἶναι αὐτή ἡ τόση φωταγωγία καί χαρά; Τί εἶναι αὐτό πού ἔκανε τήν Ἐκκλησία νά στραφῆ τόσο πολύ; Τί εἶναι αὐτό πού λάμπρυνε τήν οἰκουμένη; Τί εἶναι αὐτό πού ἔκανε νά δημιουργηθεῖ τόσο μεγάλη χαρά καί εὐχαρίστηση;

Χθές ἤμασταν σέ λύπη καί σήμερα σέ χαρά. Χθές σέ κατήφεια καί σήμερα σέ εὐθυμία. Χθές σέ θρήνους καί σήμερα σέ ἀλαλαγμούς.

Ρωτᾶς ποιά εἶναι ἡ αἰτία αὐτῶν καί τί εἶναι ἐκεῖνο πού προκάλεσε αὐτή τήν τόσο μεγάλη χαρά καί λαμπρότητα; Ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς καί ὁλος ὁ κόσμος γέμισε ἀπό ἀγαλλίαση. Κατάργησε μέ τό ζωοποιό του θάνατο τό θάνατο καί ὅλοι ὅσοι βρισκόνταν στόν Ἄδη ἐλευθερώθηκαν ἀπ' τά δεσμά του. Ἄνοιξε τόν Παράδεισο καί τόν ἔκανε προσιτό σέ ὅλους.

Πόσο, ἀλήθεια, μεγάλο βάθος, πού δέν μπορεῖ νά κατανοηθεῖ! Πόσο μεγάλο ὕψος, πού δέν μπορεῖ νά μετρηθεῖ! Πόσο φρικτό μυστήριο, πού ὑπερβαίνει τή δύναμη τοῦ νοῦ!

Ἦμνοῦν οἱ ἄγγελοι, ἐπειδή εὐφραίνονται γιά τή σωτηρία μας. Χαίρονται οἱ προφῆτες βλέποντας νά ἐκπληρώνονται οἱ προφητείες τους. Ὅλη ἡ κτίση ἐορτάζει μαζί μας γιατί ξημέρωσε γι' αὐτήν ἡμέρα σωτήρια, ἔλαμψε πάλι ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης».

(*Ε.Π.Ε. Φιλοκαλία, τόμος 18ος*)

«Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος»

«Εἶναι ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως σήμερα καί τό

ξεκίνημα εἶναι εὐνοϊκό· ἄς καμαρώνουμε γιά τό πανηγύρι καί ἄς ἀγκαλιάσουμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον. Ἄς προσφωνήσουμε «ἀδερφοί», ἀκόμη κι ἐκείνους πού μᾶς μισοῦν καί, πολύ περισσότερο, ἐκείνους πού ἀπό ἀγάπη ἔχουν κάμει ἢ ἔχουν πάθει κάτι. Ἄς δώσουμε συγχώρηση γιά ὅλα πρὸς χάρι τῆς Ἀναστάσεως. Ἄς δώσουμε συγχώρηση ὁ ἕνας στόν ἄλλο...

Χτές σταυρωνόμουν μαζί μέ τόν Χριστό, σήμερα δοξάζομαι μαζί Του. Χτές γινόμουν νεκρός μαζί Του, σήμερα γίνομαι ζωντανός μαζί Του. Χτές θαβόμουν μαζί Του, σήμερα ἀνασταίνομαι μαζί Του...

Ἄς γίνουμε ὅπως ὁ Χριστός, γιατί καί ὁ Χριστός ἔγινε ὅπως ἐμεῖς. Ἄς γίνουμε θεοί γι' Αὐτόν, ἐπειδή κι Ἐκεῖνος ἔγινε ἄνθρωπος γιά χάρι μας.

Δέχτηκε τό χειρότερο, γιά νά δώσει τό καλύτερο. Ἐγινε φτωχός, γιά νά γίνουμε ἐμεῖς πλούσιοι μέ τή δική Του φτώχεια. Ἐλαβε μορφή δούλου, γιά νά πάρουμε ἐμεῖς ἀπό Αὐτόν τήν ἐλευθερία. Κατέβηκε στή γῆ, γιά νά ὑψωθοῦμε στόν οὐρανό. Δοκιμάστηκε ἀπό πειρασμούς, γιά νά νικήσουμε. Ἄτιμάστηκε γιά νά μᾶς δοξάσει· πέθανε γιά νά μᾶς σώσει, ἀνέβηκε στους οὐρανοὺς γιά νά τραβήξει κοντά Του ἐμᾶς πού βρισκόμαστε ριγμένοι κάτω μέ τήν πώση στήν ἁμαρτία».

(*Ἀπόσπασμα ἀπό τόν 1ο λόγο τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου στό ἅγιο Πάσχα*)

«Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νέος Θεολόγος»

«Οἱ περισσότεροι ἀπό τούς ἀνθρώπους πιστεύουν στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, πολύ λίγοι ὅμως εἶναι αὐτοί πού τή βλέπουν καθαρά καί αὐτοί πού δέν τήν εἶδαν, δέν μποροῦν νά προσκυνήσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς Ἅγιο καί Κύριο...»

Καί τό ἱερότατο λόγο πού καθημερινά ἔχουμε στό στόμα, δέ λέει «Ἀνάστασιν Χριστοῦ πιστεύοντες» ἀλλά τί; «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν τόν μόνον ἀναμάρτητον».

Πῶς λοιπόν μᾶς προτρέπει τώρα τό Ἅγιο Πνεῦμα νά λέμε ὅτι εἶδαμε αὐτήν πού δέν εἶδαμε, ἀφοῦ μάλιστα μιά φορά ἀναστήθηκε ὁ Χριστός πρὶν χίλια χρόνια κι οὔτε τόν εἶδε κανεῖς νά ἀνασταίνεται; Ἄραγε μήπως ἡ Ἅγία Γραφή θέλει νά λέμε ψέματα;

Ὅχι βέβαια, ἀλλὰ αὐτό πού μᾶς προτρέπει νά ὁμολογοῦμε εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἐπειδή ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ συντελεῖται μέσα στόν κάθε πιστό κι ὄχι μιά φορά, ἀλλά κάθε ὥρα θά λέγαμε, ἀφοῦ αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Δεσπότης Χριστός ἀνασταίνεται μέσα μας καί λαμπροφορεῖ καί ἀπασπράπτει τίς ἀστραπές τῆς ἀφθαρσίας καί τῆς θεότητας.

Γιατί ἡ φωτοφόρος παρουσία τοῦ Πνεύματος μᾶς ὑποδεικνύει τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἢ μᾶλλον μᾶς ἀξιώνει νά δοῦμε αὐτόν τόν ἴδιο τόν Ἀναστάντα. Γι' αὐτό καί λέμε: «Θεός εἶναι ὁ Κύριός μας καί φανερώθηκε σέ μᾶς» (Ψαλμ. 117, 27).

Σ' ὄσους λοιπόν ἀποκαλυφθεῖ ὁ ἀναστημένος Χριστός, πάντως πνευματικά ἐμφανίζεται στά πνευματικά τους μάτια. Γιατί, ὅταν ἔρχεται σέ μᾶς διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μᾶς ἀνασταίνει ἐκ νεκρῶν, μᾶς ζωοποιεῖ καί μᾶς δίνει τή χάρη νά Τόν βλέπουμε μέσα μας ὀλοζώντανο, Αὐτόν τόν ἀθάνατο καί ἀνώλεθρο καί νά γνωρίζουμε πλήρως, ὅτι Αὐτός μᾶς συνανασταίνει καί μᾶς συνοδοξάζει, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ Ἁγία Γραφή».

(Κατηχητικός λόγος ιγ')

Ἁγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος

Χρειασθήκαμε Θεό πού σαρκώθηκε καί πέθανε, γιά νά ζήσουμε. Νεκρωθήκαμε μαζί Του, γιά νά καθαρισθοῦμε. Ἀναστηθήκαμε μαζί Του, ἐπειδή μαζί Του καί νεκρωθήκαμε. Συνοδοξασθήκαμε, ἐπειδή συναναστηθήκαμε.

Εἶναι πολλά μέν λοιπόν τά θαύματα τῆς τότε ἐποχῆς: Θεός πού σταυρώνεται, ἥλιος πού σκοτίζεται καί πάλι ἀνατέλλει (γιατί ἔπρεπε καί τά κτίσματα νά συμπάσχουν μέ τόν Κτίστη). Καταπέτασμα πού σχίζεται, αἷμα καί νερό πού χύνεται ἀπ' τήν πλευρά (το μέν αἷμα, γιατί ἦταν ἄνθρωπος, τό δέ νερό γιατί ἦταν πάνω ἀπ' τόν ἄνθρωπο). Γῆ πού σειεται, πέτρες πού σχίζονται γιά χάρη τῆς πέτρας (πού εἶναι ὁ Χριστός), νεκροί πού ἀνασταίνονται, ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς τελευταίας καί κοινῆς ἀναστάσεως.

Τά σημεῖα δέ στόν τάφο, τά μετά τόν τάφο, ποιός θά μπορούσε ἐπάξια νά τά ὑμνήσει; Τίποτε δέ δέν ὑπάρχει σάν τό θαῦμα τῆς σωτηρίας μου: λίγες σταγόνες αἵματος ἀναπλάθουν τόν κόσμο ὅλο

καί γίνονται σάν χυμός γάλακτος γιά ὅλους τοῦς ἀνθρώπους, πού συνδέουν καί συνάγουν ἐμᾶς σέ μιά ἐνότητα.

Ἄλλ' ὦ Πάσχα, τό μέγα καί ἱερό, ἐσύ ΧΡΙΣΤΕ, πού καθαρίζεις τόν κόσμο ὅλο! Γιατί θά σοῦ μιλήσω σάν κάτι ἔμψυχο. ὦ Λόγε Θεοῦ καί φῶς καί ζωή καί σοφία καί δύναμη! Γιατί χαίρομαι μ' ὅλα σου τά ὀνόματα! ὦ γέννημα κι ὄρμη καί σφραγίδα τοῦ μεγάλου νοῦ! ὦ Λόγε πού νοεῖσαι κι ἄνθρωπε πού φαίνεσαι, ὁ ὁποῖος φέρεις τά πάντα προσοδεμενά στό λόγο τῆς δυνάμεώς σου!

Θεόδωρος Δεσπότης τοῦ Λακκάρεως

Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· οἱ νεφέλες ἄς ῥάνουν (ραντίσουν) μέ νερό ἀγαλλιάσεως, τά φυτά ἄς φέρουν χλωρά φύλλα κι ἄς δώσει ἡ γῆ τόν καρπό τῆς· ὁ Δημιουργός τῶν πάντων ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καί σεις βλαστήσατε· τῆς ἀρετῆς οἱ κλάδοι ἀνθήσατε, γιατί ὁ Ἀρχηγός τῆς ζωῆς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ποιός δέν χαίρει σήμερα; ποιός δέν ἐνθουσιάζεται; ποιός δέν τέρπεται; καί ποιός, γιά νά τό εἰπῶ ἔτσι, δέν εὐφραίνεται; Ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν, καί τοῦ Ἄδου τό βασίλειο κατέλυσε· ἀνέστη, καί τόν διάβολο κατήργησε· ἀνέστη, καί τήν ἁμαρτία ἐξήλειψε· ἀνέστη, καί τήν εἰδωλομανία ἐμείωσε· ἀνέστη, καί τήν πλάνη ἀπεδίωξε· ἀνέστη, καί τόν Ἄδამ διέσωσε· ἀνέστη καί τοῦς ἀγγέλους ἔκαμε ἀμετακίνητους πρὸς τό κακό· ἀνέστη, καί τόν ἄνθρωπο ἔσωσε· ἀνέστη, καί τά οὐράνια συνέδεσε μέ τά ἐπίγεια, ὑποδεικνύοντας τόν Ἐαυτό Του παγκόσμιο βασιλέα καί ὑπέρτατο Δεσπότη ὅλων: τῶν ἀγγέλων, τῶν ἀνθρώπων, τῶν στοιχείων, τῶν στοιχειωτῶν καί, πρωτοφανές, τῶν δαιμόνων. Χαίρετε, λοιπόν, μέ ἀνεκκλήτη χαρά· ὅσοι ἀκούετε ὅτι, ὁ Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, εὐφραίνεσθε· ποιός δέν προσκυνεῖ τόν Πρῶτο καί τόν Ἔσχατο, κατά τήν θεηγόρο φωνή· ποιός δέν Τόν δοξάζει; Διελύθη τό σκοτάδι· ἐλευθερωθήκαμε ἀπό τά δεσμά· πρὸς τήν ἄνω βασιλεία ὑψωθήκαμε. Ἀναστάσεως ἡμέρα· καί ποιός δέν θά λάβει πνευματική κινύρα (κιθάρα) γιά νά ψάλει ἐπαναλαμβανόμενο μέλος (ᾄσμα), μέ ὠδές καί ψαλμούς καί ἀγαλλίασι μεγάλη, καί μέ δι-ἀπεραστική μελωδία νά ἀλαλάξει καί νά βοήσει τό,

ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν; Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Φύγε μακριά μας κάθε δαιμονική φάλαγγα· κι ὁ ἀρχηγός τοῦ σκότους, μέ τήν στρατιά σου κάτελλε πρὸς τὰ τάρταρα· γιατί ἀνέστη ὁ Ἀρχηγός τῆς ζωῆς καί τό βασιλεῖό σου ἐσκύλευσε.

Ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος

Γιατί ἂν κι ὁ Σωτήρας μας κρατήθηκε ἀπό τό θάνατο, τελικά τόν ἐξαφάνισε. Ὁ Κύριός μας πού κατέβηκε στόν ἄδη ἄρπαξε κι ἀνέσυρε μαζί Του ὅσους κρατοῦσε ὁ ἄδης. Ὁ Κύριος πίκρανε τόν ἄδη, ὅταν ἐκεῖνος ὁ παμφάγος Τόν κατάπιε. Κι αὐτό ἦταν πού προβλέποντάς το παλιά ὁ προφήτης Ἡσαΐας εἶχε βροντοφωνήσει: Χριστέ μου, ὅταν ὁ ἄδης ἐκεῖ κάτω στό σκοτάδι σέ συνάντησε, πικράνθηκε. Καί πολύ σωστά πικράνθηκε, γιατί ἀπό τότε καταργήθηκε. Πικράνθηκε γιατί ξεγελάστηκε. Πικράνθηκε γιατί θανατώθηκε.

Πικράνθηκε γιατί ἔχασε πιά τήν ἐξουσία του.

Πικράνθηκε γιατί ὁ ἴδιος τώρα ὑποδουλώθηκε. Ἐκεῖνος, καθώς νόμιζε, εἶχε λάβει σῶμα θνητό καί βρέθηκε ἀπρόσμενα μπροστά σέ Θεό. Ἐκεῖνος εἶχε

πάρει χῶμα ἀπό τή γῆ καί συνάντησε Θεό, πού εἶχε κατεβεῖ ἀπό τόν οὐρανό. Ἐκεῖνος εἶχε πάρει ἓνα σῶμα ὁρατό καί καταισχύνθηκε ἀπό τόν Ἄδρατο. Πού εἶναι λοιπόν, ἄδη, ἡ νίκη σου;

Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί ἔχεις πιά ὀριστικά κατανικηθεῖ.

Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί οἱ δαίμονες ἔχουν στά βάραθρα τῆς ἀπώλειας γκρεμιστεῖ.

Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί χαίρουν οἱ Ἄγγελοι.

Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί ἡ ζωὴ παντοῦ βασιλεύει.

Ἀναστήθηκε ὁ Χριστός καί δέν θά μείνει πιά κανένας νεκρός στό μνημα. Γιατί μέ τήν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστός ἐγινε ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναστάσεως ὅλων ὅσων ἔχουν κοιμηθεῖ. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ ἐξουσία στοὺς ἀπέραντους αἰῶνες. Ἀμήν.

(Κατηχητικός Λόγος εἰς τό Πάσχα)

Άγιολόγιο

Η ΑΓΙΑ ΑΡΓΥΡΗ

Νύμφη Χριστού

Η άγια Αργυρή γεννήθηκε στην Προύσα της Μ. Ασίας τό έτος 1688 από εύσεβείς γονείς, τό Γεώργιο καί τή Σωσάννη.

Ήταν σεμνή καί προικισμένη μέ έξαιρετικές χάρες, όπως τήν Πίστη, τή Φρόνηση, τήν Ύπομονή καί τήν Ταπεινοφροσύνη.

Κάποιος πλούσιος τούρκος πού ζούσε κοντά στό σπίτι της θαμπώθηκε από τήν όμορφιά της καί τής ζητούσε νά άρνηθει τήν πίστη της καί νά γίνει γυναίκα του. Ή Αργυρή άπέρριψε τήν πρότασή του μέ ψυχρότητα καί περιφρόνηση. Αυτός όμως επέμενε καί ένοχλούσε τούς γονείς της καί τούς άπειλούσε ότι θα χάσουν τή ζωή της κόρης τους άν δέν του τή δώσουν.

Τότε οί εύλογημένοι γονείς άναγκάζονται νά τήν παντρέψουν 17 χρονών, μέ ένα παλληκάρι, Όρθόδοξο Χριστιανό, καί τήν ώρα πού τελούνταν τό Μυστήριο του Γάμου, μέσα στην Έκκλησία, ώρμησαν σά λυσσασμένοι είκοσι άλλόθρησκοι νέοι καί άρπαξαν τήν Αργυρή μπροστά στά μάτια όλων καί του γαμπρού.

Τήν οδήγησαν μέ τά νυφικά της όπως ήταν στολισμένη κατ' εύθειαν στό δικαστή. Έξι άτομα τήν κατηγορούσαν, ότι παρέβηκε τήν υπόσχεση πού έδωσε δήθεν στον πλούσιο νέο για νά τόν παντρευτεί.

Ο δικαστής, πού ήταν ο πατέρας του νέου, τής έθεσε τό δίλημμα: «Η γίνεσαι

τουρκάλα καί παντρεύεσαι τό γιό μου, ή πεθαίνεις στή φυλακή».

Η Αργυρή σταθερή καί άτρόμητη άπορρίπτει τήν πρόταση καί κλείνεται στή φυλακή.

Οί γονείς της τρελλοί από τήν στεναχώρια, ζητούν τήν παρέμβαση του Πατριάρχη καί τής Έπίσημης τουρκικής κυβέρνησης.

Τά διαβήματά τους παρέμειναν άκαρπα. Η Αργυρή οδήγήθηκε στην Κωνσταντινούπολη καί κλείστηκε στις φυλακές περιμένοντας νέα δίκη.

Περίμενε μέ άγωνία 2 όλόκληρα χρόνια καί ή άπόφαση πού βγήκε επικύρωνε τήν παλιά: Ή τουρκεύεις, ή μαραίνεσαι στις ύγρές φυλακές μαζί μέ τίς άνήθικες γυναίκες πού τήν προτρέπουν συνεχώς

νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη της γιά νά γλυτώσει τή ζωή της. Ἐτσι ἀλυσοδεμένη τήν φέρνουν στό ἄθλιο καί ἀποπνικτικό κελί της. Ἄγριοι ξυλοδαρμοί ἐπακολουθοῦν, βρισιές καί ἐξευτελισμοί γιά νά γονατίσουν τήν ἀγνή ψυχή της, ἀλλά ἀντίθετα δυναμώνει πιά πολύ ἡ πίστη της στόν Ἐσταυρωμένο. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι τό τέλος της πλησιάζει καί θέλει ὅπωςδήποτε νά Κοινωνήσει. Πῶς ὅμως;

Ἐκεῖ μέσα στή φυλακή ἦταν καί ἕνας σεβαστός Γέροντας πού ὅμως μπορούσε νά μπεινοβγαίνει γιὰτί τοῦ εἶχαν ἐπιτοσύνη.

Ἐκμυστηρεύθηκε τό μυστικό της ἡ Ἁγία Ἀργυρή καί κείνος σάν πραγματικός πατέρας ἔτρεξε στήν Ἐκκλησία. Ὁ ἱερέας συγκλονίσθηκε καί ἔχυσε πικρά δάκρυα, πῶς θά μπορούσε νά βοηθήσει τή νέα.

Νά πού φώτισε ὁ Καλός Θεός. Ἐκλείσει σέ μία σταφίδα ὅσο μπορούσε ἀπό τά Ἄχραντα Μυστήρια καί τόδωσε στό Γέροντα.

Ἐκεῖνος μέ πολύ φόβο καί εὐλάβεια πέρασε τό Λυτρωτικό Δῶρο μπροστά ἀπ' τοὺς φύλακες καί ἔφθασε στόν προορισμό του.

Ἡ Ἁγία Ἀργυρή συγκινημένη καί καταβεβλημένη δέχθηκε μέ ἱερή χαρά τό τελευταῖο Ἐφόδιο τῆς Ζωῆς της καί παρακάλεσε ταπεινά τόν Κύριο νά τή δεχθεῖ στήν Οὐράνια Βασιλεία του.

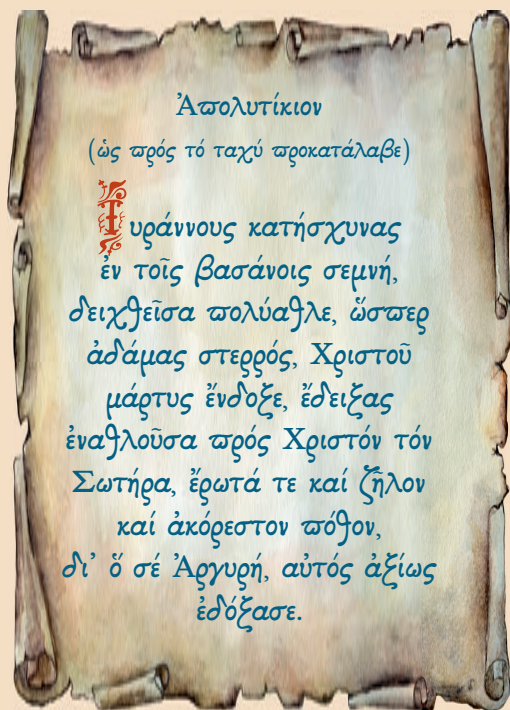
Τήν ἄλλη μέρα παρέδωσε τό πνεῦμα της στά χέρια τοῦ Κυρίου καί προστέθηκε στό χορό τῶν Μαρτύρων. Ἦταν 5 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1721 μ.Χ. Κηδεύτηκε στόν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς στό Χάσκιοι.

Ὁ σεβαστός Γέροντας τῆς ἀπονέμει τίς τελευταῖες τιμές, θέτοντας πάνω στόν τάφο της ἕναν πέτρινο Σταυρό, τό ἔπαθλο τῆς νίκης της, ὁ Ὅποῖος σωζότανε μέχρι

τήν ἐποχή τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου.

Οἱ Χριστιανοί τῆς περιοχῆς θέλησαν νά κάνουν ἀνακομιδή λειψάνων τῆς Ἁγίας στίς 30 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1725. Κάλεσαν τόν Πατριάρχη Παῖσιο μαζί μέ τήν Ἱερά Σύνοδο νά παρευρεθεῖ στήν ἱερή τελετή. Ὅταν ἀνοιξαν τόν τάφο, ἔμειναν ὅλοι ἔκθαμβοι γιὰτί τό σῶμα της παρέμεινε ἀκέραιο καί σκόρπιζε γύρω μία εὐχάριστη εὐωδία. Ὁ Πατριάρχης ὤρισε νά τεθεῖ τό Λειψανο σέ πολυτελή λάρνακα μέσα στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγ. Γεωργίου στήν Κωνσταντινούπολη καί νά γιορτάζεται ἐπίσημα ἀπό ὅλο τόν Ὁρθόδοξο Χριστιανικό κόσμο σάν Ἁγία, στίς 30 Ἀπριλίου.

Ἐκδόσεις «Ὁρθόδοξος Κυψέλη»

Ἀπολυτίκιον

(ὡς πρὸς τό ταχύ προκατάλαβε)

Ἦϋράνιους κατήσχυνας
ἐν τοῖς βασάνοις σεμνή,
δειχθεῖσα πολύαγλε, ὡσπερ
ἀδάμας στερρός, Χριστοῦ
μάρτυς ἔνδοξε, ἔδειξας
ἐναθλοῦσα πρὸς Χριστόν τόν
Σωτήρα, ἔρωτά τε καί ζήλον
καί ἀκόρεστον πόθον,
δι' ὃ σέ Ἀργυρή, αὐτός ἀξίως
ἐδόξασε.

ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

**Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός
οὐρανόσ τε καί γῆ καί τά καταχθόνια...**

Μέσα στους δυο αυτούς θεσπέσιους στίχους ὁ θεῖος μελωδός ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἔκλεισε ὄλο τό νόημα τῆς μεγάλης ἑορτῆς τοῦ Πάσχα τῶν χριστιανῶν. Καί λέω τοῦ Πάσχα τῶν χριστιανῶν, γιατί Πάσχα ἔχουν καί οἱ Ἑβραῖοι, Πάσχα εἶχαν καί οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι. Μάλιστα ἡ λέξη Πάσχα βγαίνει ἐτυμολογικά ἴσως ἀπό τή λέξη Πισάχ τῶν Αἰγυπτίων (σίγουρα πάντως ἀπό τό Πεσάχ των ἤ τό Φάσκα τῶν Ἑβραίων). Ὅμως ἐνῶ γιά τούς Αἰγυπτίους σήμαινε ἀπλά τήν ἀνοιξιάτικη διάβαση τοῦ Ἡλίου ἀπό τόν Ἰσημερινό, δηλαδή τήν ἐαρινή ἰσημερία, καί γιά τούς Ἑβραίους τήν ἔξοδο τους ἀπό τήν Αἴγυπτο, τή διάβασή τους ἀπό τήν Ἐρυθρά καί βέβαια τήν πορεία πρὸς τήν ἐλευθερία τους.

Γιά ἐμᾶς τούς Χριστιανούς τό Πάσχα σημαίνει κάτι τό πολύ πιό μεγάλο καί τό πιό βαθύ. Σημαίνει τήν ἔξοδο τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό πνευματικό καί ἠθικό σκοτάδι πρὸς τό φῶς καί τό ἀληθινό νόημα τῆς ὕπαρξής του πάνω στή γῆ, πού δέν εἶναι ἄλλο παρά ἡ τελείωση τοῦ γένους του καί ἡ διά τῆς ἀναστάσεως τῶν ψυχῶν του προσέγγισή του πρὸς τό ἀπόλυτο Ὄν, τό δημιουργό του. Γι' αὐτό καί ὁ ὕμνωδός ψάλλει ὅτι τό Πάσχα πού ἐορτάζεται τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεανθρώπου, εἶναι γιά ἐμᾶς τούς χριστιανούς ἡ **«ἐορτή τῶν ἐορτῶν»**, ἡ **«πανηγυρίς τῶν πανηγύρεων»**, καί τοῦτο, γιατί τήν ἡμέρα αὐτή **«Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν ἄδου τήν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν»**. Γιορτάζουμε, δηλαδή, τήν ἀπαξίωση καί ἐκμηδένιση τοῦ Θανάτου, τήν κατάργηση τοῦ σκοτεινοῦ Ἄδη καί κάνουμε ἀρχή μιᾶς ἄλλης αἰωνίας ζωῆς. Γιορτάζουμε τό πιό μεγάλο γεγονός τῆς πίστεως μας πού σαλπίζεται μέσα στους αἰῶνες μέ τό θούριο **«Χριστός Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θάνατον πατήσας καί τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος»**. Πολύ καλά ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει βάλει στό ἐορτολόγιό της καί στή συνείδηση τῶν πιστῶν της, τήν ἡμέρα τοῦ Πάσχα, πάνω ἀπό ὅλες τίς ἄλλες ἡμέρες, πάνω ἀπό ὅλες τίς ἄλλες ἐορτές.

Εἶναι γνωστό ὅτι γιά τούς Καθολικούς χριστιανούς ἡ πιό μεγάλη ἡμέρα εἶναι τά Χριστούγεννα καί γιά τούς Διαμαρτυρόμενους ἡ Μεγάλη Παρασκευή. Δηλαδή γιά τούς Καθολικούς ἡ ἡμέρα πού γεννήθηκε

ὁ Χριστός, γιά δέ τούς Διαμαρτυρόμενους ἡ ἡμέρα πού σταυρώθηκε. Ὅμως, ὅσες γεννήσεις καί σταυρώσεις καί ἐάν γίνονταν, ἐάν δέν συνέβαινε τό γεγονός τῆς Ἀνάστασης **«δι' ἧς—ὅπως λέει καί ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας μας— ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν καί ἀφθαρσίαν καί ζῶν πάντες ἐλάβομεν»** δέν θά σήμαιναν τίποτα παραπάνω ἀπό σημαντικά, ἔστω, ἀνθρώπινα γεγονότα. Καί πολύ σωστά ἀφοῦ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι γιά ὅσους πιστεύουν, πέραν ἀπό τήν τελείωση τοῦ κηρύγματός του πού μᾶς δίνει ἡ σταύρωση, ἡ ἀπόδειξη τῆς θεότητάς του καί ἡ ἐπιβεβαίωση γιά τή **«μετά θάνατον ζῶν τῶν ψυχῶν»** καί τή μέλλουσα ἀνάσταση τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι ἐπομένως ἡ Ἀνάσταση τό ἀπολύτως **«ὑπέρ φύσιν»** καθοριστικό γεγονός πού ἐπισφραγίζει τή θεότητα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἐκπνεύσει πάνω στό Σταυρό, ἄπλωσε τίς παλάμες του, ἀγκάλιασε τούς ἀνθρώπους καί ἔνωσε **«τά τό πρὶν διεστῶτα»**, τόν παλιό κόσμο μέ τόν σημερινό, τόν παλιό ἄνθρωπο μέ τόν νεό καί τοῦ χάρισε, **«μέ τήν ἐκ τάφου ἔγερσή του, ζῶν τήν αἰώνιον»**.

Γιά ἐμᾶς τούς Ὁρθόδοξους Ἕλληνες τό Πάσχα εἶναι ἀκόμα πιό πάνω ἀπό ὅ,τι στους ἄλλους χριστιανούς. Εἶναι ἡ ἀρχή τῆς νέας πνευματικῆς ζωῆς, τῆς ἀνάστασης τῆς φύσης, μά παράλληλα καί ἡ ἀρχή τῆς νέας ζωῆς τοῦ γένους. Εἶναι ἡ ἀνάστασή του καί ἡ ἀπαλλαγὴ του ἀπό τά δεσμά τῆς δουλείας αἰῶνων, εἶναι ὁ συμβολισμός πού ἔθρεψε τίς ἐλπίδες τοῦ ὑπόδουλου γένους τῶν Ἑλλήνων γιά πάνω ἀπό τετρακόσα χρόνια. Μέ τό **«Χριστός ἀνέστη»** χαιρετιότουσαν οἱ ὑπόδουλοι πατέρες μας καί ὑπονοοῦσαν τήν ἐλευθερία τους ἀπό τό ζυγὸ των Τούρκων. Μέ μπαταριές στόν ἀέρα, τήν ἡμέρα τῆς Ἀνάστασης, ἔβγαζαν τό ἄχι τους πρὸς τούς βάρβαρους κατακτητές—τό ἔθιμο καλά κρατᾶ μέχρι σήμερα καί μάλιστα στήν Κάλυμνο—, μέ χορούς καί τραγούδια καί γλέντια γιόρταζαν καί ἐξακολουθοῦν νά γιορτάζουν τήν ἡμέρα αὐτή. Βάφαν ἀπό παλιά κόκκινα τά αὐγά—τό αἶμα τοῦ Χριστοῦ— καί τά σοσυγκρίζαν, γιά νά σπάσουν καί νά βγεῖ ἀπό μέσα τους ἡ νέα ζωὴ. Σφάζανε ἀπό παλιά ἄρνι—τό ἄθωο θύμα πού συμβολίζει **«τό ἐσφαγμένο ἄρνιον»** τῆς Ἀποκάλυψης, δηλαδή τό ἴδιο τόν Ἰησοῦ—, καί μέ τό αἶμα του κάνανε τό σχῆμα

συνέχεια στή σελ. 10

ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ

Τό βράδυ του Μ. Σαββάτου ο Μητροπολίτης ύπεδέχθη τό Άγιο Φῶς στήν πρό του Λιμεναρχείου προβλήτα, τό όποιο μετέφερε από τήν Κῶ τό σκάφος του Λιμενικού συνοδευόμενο από τόν π. Ήλία Μουζουράκη, τόν πρόεδρο τῶν ἀλιέων Καλύμνου κ. Γεώργιο Κατσοτούρη και τόν υπάλληλο του Δήμου κ. Νικόλαο Πιζάνια. Από τό σκάφος τό Άγιο Φῶς παρέλαβαν ο Δήμαρχος τῶν Καλυμνίων κ. Γεώργιος Ρουσσος, ο ἀναπληρωτής Ήπαρχος κ. Κωνσταντίνος Σταύλας και ο Πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου κ. Μπούκης. Τιμές απέδωσε ἔνοπλο τμήμα του Συντάγματος Καλύμνου.

Στή συνέχεια τό Άγιο Φῶς τό παρέδωσε στον Μητροπολίτη ο κ. Δήμαρχος και ἀφοῦ σχηματίστηκε ιερά πομπή, τό Άγιο Φῶς κατέληξε στον Ίερό Μητροπολιτικό Ναό, ὅπου μετά από μικρά δέση ο Μητροπολίτης τό μοίρασε στους ἔκπροσώπους τῶν Ένοριῶν του Νησιού. Ευχαρίστησε τόν Δήμαρχο για τήν συμμετοχή στο μεγάλο αυτό γεγονός και ἔπίσης τόν Λιμενάρχη, τόν Πρόεδρο τῆς παρακτίου ἀλιείας, τόν Πρόεδρο του Λιμενικού Ταμείου, τόν ἐπικεφαλῆς του Στρατου, τόν π. Ήλία και τόν κ. Πιζάνια και ευχήθηκε ὅπως τό Άγιο Φῶς φωτίσει και ἀγιάσει τίς ψυχές τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, οί ὁποιοί μέ λαχτάρα προσμένουν κατ' ἔτος τό θαῦμα τῶν θαυμάτων που πηγάζει από τόν Πανάγιο Τάφο του Σωτήρος Χριστου.

Ο Μητροπολίτης μετέφερε τό Άγιο Φῶς από τόν Μητροπολιτικό Ναό του Χριστου στον Καθεδρικό Ναό τῆς Χώρας και μετά από σχετική δέση, στο πλατύ τῆς Παναγίας, τό Άγιο Φῶς τό παρέδωσε στον προϊστάμενο του Ναου π. Ἀμφιλόχιο, ο ὁποῖος φρόντισε να τό παραλάβουν οί ὑπόλοιποι Ένορίες τῆς Χώρας, Ἀγίου Ἰωάννου του Προδρόμου και Ἀγίου Χαραλάμπους.

συνέχεια από τή σελ. 9

του σταυρου στον παραστάτη τῆς πόρτας –αυτό τό ἔθιμο από τους Έβραίους που σημάδεψαν τά σπίτια τους, ὥστε ὅταν θά διάβαινε ο Άγγελος Κυρίου να μήν τους πειράξει. Ὅμως ἔμεις προχωροῦμε παραπέρα! Σβήνομε τό σταυρο του αἵματος μέ τόν καπνό τῆς φλόγας του κεριού τῆς Ἀνάστασης για να ἀπαλειφθεῖ ὅπως και ἀπαλείφθηκε μέ τήν Ἀνάσταση του Κυρίου ἡ παλιά προποταρική ἁμαρτία. Θυμάσιοι συμβολισμοί που λειτουργοῦν ἀκόμα και στίς ἡμέρες μας, και στήν πατρίδα μας τήν Κάλυμνο. Ἄραγε πόσοι

τους γνωρίζουν; Γι'αυτό και οί Έλληνες τήν ἡμέρα του Πάσχα τήν ὀνομάσανε Λαμπρή... Είναι πράγματι Λαμπρή αὐτή ἡ ἡμέρα για τήν χριστιανωσύνη, για τήν Ὁρθοδοξία, για τους Έλληνες.

ΠΑΣΧΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΣΧΑ

Χρόνια πολλά σέ ὄλες και ὄλους

Γεώργιος Ι. Χατζηθεοδώρου

Ἄρχων Μαῖστρω

τῆς Ἁγίας του Χριστου Μεγάλῆς Ἐκκλησίας

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 29 Μαρτίου 2010

Τήν Μεγάλη Δευτέρα τό πρωϊ ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων καί τό βράδυ τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου, στόν Ἱερό Ναό τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων σά Ἄλιντα Λέρου.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ 30 Μαρτίου 2010

Τήν Μεγάλη Τρίτη τό πρωϊ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἐχοροστάτησε στήν κατασκευαστική Θεία Λειτουργία πού ἔγινε στόν Ἱερό Ναό τῆς Ὁσίας Εἰρήνης στό Δρυμόνα Λέρου καί τό ἑσπέρας στόν Ὅρθρο τῆς Μεγ. Τετάρτης στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Μαρίνης.

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 31 Μαρτίου 2010

Τό πρωϊ τῆς Μεγάλης Τετάρτης ὁ Μητροπολίτης ἐχοροστάτησε στήν Προηγιασμένη στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Φανουρίου Ξηροκάμπου Λέρου.

Τό ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Τετάρτης ἐτέλεσε τό Μυστήριο τοῦ Ἱ. Εὐχελαίου στόν Ἱ. Ναό Ἁγίου Νικολάου Λακκίου Λέρου.

Ἐντυπωσιακή ἦταν ἡ προσέλευση τοῦ κόσμου, μικρῶν καί μεγάλων, οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τό Ἅγιο Μυστήριο καί στό τέλος ἐχρήσθησαν ἀπό τόν Μητροπολίτη.

Τό βράδι τῆς Μ. Τετάρτης ὁ Μητροπολίτης ἀνεχώρησε διά Κάλυμνον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 Ἀπριλίου 2010

Βάσει τοῦ προγράμματος τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεως, τήν Μ. Παρασκευή τό πρωϊ ἐτελέσθη

Ὁ Ἐπιτάφιος στήν Παναγία τοῦ Κάστρου Λέρου.

ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καί ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀποκαθλώσεως.

Στή 1 τό μεσημέρι ἐτελέσθη ὁ Ἐπιτάφιος

Θρήνος στήν Παναγία τοῦ Κάστρου Λέρου, στίς 3 τό ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε ἡ περιφορά τῶν Ἐπιταφίων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων καί τοῦ 588ΤΕ, ἐνώ στίς 9 τό βράδι ἡ περιφορά τῶν Ἐπιταφίων ὄλων τῶν Ἐνοριῶν.

Ἐντυπωσιακή ἦταν καί ἐφέτος ἡ συνάντηση στήν κεντρική πλατεία Πλατανίου τῶν τριῶν ἐπιταφίων τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἁγίας Μαρίνης, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καί Σωτήρος Χριστοῦ.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟ 3 Ἀπριλίου 2010

Βάσει τοῦ ἐκδοθέντος προγράμματος, τό Μ. Σάββατο τό πρωϊ ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Στίς 11 π.μ. μέ σκάφος ὁ ἀρχιμ. Στέφανος Κατές μετέβη στό Φαρμακονήσι, ὅπου ἐτέλεσε τήν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως στούς στρατευμένους μας.

Μεγάλο Σάββατο βράδι - Παραλαβή Ἁγίου Φωτός στό λιμάνι Λακκίου Λέρου.

Ἀκολουθῶς, στίς 5 τό ἀπόγευμα καί στίς 8 τό βράδυ ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως στα Δημόσια Ἰδρύματα τῆς Λέρου καί στό 588ΤΕ ἀντίστοιχα.

Στις 11:00 μ.μ. με ευθύνη του Δήμου Λέρου καί σέ συνεργασία με τήν Ἱερά Μητρόπολη, ἀφίχθη στό Νησί μας τό Ἅγιο Φῶς στον λιμένα τοῦ Λακκίου.

Ἄφου τό παρέλαβε ὁ Διάκονος Νικόλαος Κλήμης, τό διένειμε στίς ἀντιπροσωπείες τῶν Ἑνοριῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 4 Ἀπριλίου 2010 **Χριστός Ἀνέστη!**

Τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα, στίς 10 τό πρωῖ, στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐτελέσθη ὑπό σύμπαντος τοῦ Ἱ. Κλήρου τῆς Λέρου, ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης, ὅπου ἀνεγνώσθη τό Εὐαγγέλιο σέ πολλές ξένες γλῶσσες.

Ἱ. Μητροπολιτικός Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λέρου - Ἅγιον Πάσχα (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης)

Παρόντες ἦταν ἡ Ἐπαρχος Καλύμνου, Δημοτικοί Σύμβουλοι, ἐκπρόσωποι στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καί Σωμάτων Ἀσφαλείας καί πολὺς κόσμος.

Μετά τό πέρας, ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος πρωτ. Νικόδημος Φωκᾶς, ἐμοίρασε κόκκινα αὐγά στίς Ἀρχές καί στούς πιστούς εὐχόμενος «Χριστός Ἀνέστη» καί «Χρόνια Πολλά».

Ἅγιον Πάσχα - Οἱ Ἀρχές στό Ἱσίδωρειο Γηροκομεῖο Λέρου.

Κατόπιν ὁ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος μετά τῶν Ἀρχῶν μετέβη στό Ἱσίδωρειο Γηροκομεῖο,

ὅπου ἐκεῖ ἀντάλλαξαν εὐχές μέ τούς τροφίμους τοῦ Ἰδρύματος καί τό προσωπικό.

Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, ἐτελέσθη ὁ Ἑσπερινός τοῦ Ἁγίου Πάσχα στήν Ἱερά Μονή τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στή Λέρο.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΠΑΣΧΑ **ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΜΝΟ 2010**

Μέ λαμπρότητα ἐορτάστηκε καί στήν Κάλυμνο ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα καί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ μέ βάση τό πρόγραμμα τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως.

Ὁ Μητροπολίτης μας τήν Μ. Πέμπτη, στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἀρχαγγέλου Καλύμνου, τό πρωῖ χοροστάτησε στόν Ὅρθρο καί στόν Ἑσπερινό καί τέλεσε τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου συμπαραστούμενος ὑπό τοῦ προισταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π. Τίτου Καμπούρη, ὁ ὁποῖος καί ἀνέγνωσε τό Ἱερό Εὐαγγέλιο ἀποδώσας τό μεγάλο γεγονός τῆς παραδόσεως τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας ὑπό τοῦ Θεανθρώπου.

Τό ἑσπέρας χοροστάτησε στόν Ὅρθρο τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου στόν Ἱερό Ναό τοῦ Πολιοῦχου τῆς Νήσου, Ἁγίου Νικολάου, παρουσία πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος, τό ὁποῖο ἐκκλησίασμα μέ σεβασμό καί κατάλυξη προσεκύνησε τόν Τίμιο Σταυρό.

Στό τέλος οἱ κυρίες καί οἱ δεσποινίδες τῆς Ἑνορίας ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Ἐμμανουήλ Μειμάρη ἔψαλλαν κατανυκτικά τά μοιρολόγια τοῦ Χριστοῦ.

Μετά, ὁ Μητροπολίτης μας ἐπισκέφθηκε κατά τίς νυκτερινές ὥρες τούς Ναούς καί

τά Μοναστήρια του Νησιού, εὐλόγησε τίς κυρίες καί δεσποινίδες, πού μέ τόν δικό τους καλυμνιακό τρόπο μοιρολογοῦσαν τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ καί στόλιζαν τούς Ἐπιταφίους.

Τήν Μεγάλη Παρασκευή, τίς Μεγάλες Ὁρες παρηκολούθησε στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῆς Παναγίας τῆς Χώρας (τῶν Σοικκουώ) καί χοροστάτησε στόν Μεγάλο Ἐσπερινό τῆς Ἀποκαθήλωσης, ὅπου καί κήρυξε τόν Θεῖο λόγο.

Τό μεσημέρι χοροστάτησε στόν Μεγάλο Ἐσπερινό τῆς Ἀποκαθήλωσης στόν Ἅγιο Μάμα καί τέλεσε Τρισάγιο μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου κ. Ἐμμανουήλ στόν τάφο τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου κυροῦ Ἰσιδώρου.

Συγκινητικές οἱ εἰκόνες στά Κοιμητήρια του νησιού τήν Ἁγία καί Μεγάλη Παρασκευή. Μικροί καί μεγάλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες προσέφεραν λίγα ἀνοιξιότικα λουλούδια στούς κεκοιμημένους τους καί ἄναψαν τό καντήλι τῆς ἐλπίδας.

Τό ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἐχοροστάτησε στόν Ὁρθρο τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, στόν Ἱερό Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ Καλύμνου, παρουσία Βουλευτῶν τοῦ Νόμου, τοῦ Νομάρχου Δωδεκανήσου, τοῦ Δημάρχου Καλυμνίων

καί τῶν λοιπῶν στρατιωτικῶν καί πολιτικῶν ἀρχῶν.

Συγκινητική ἦταν ἡ περιφορά τῶν δεκαπέντε Ἐπιταφίων στήν παραλιακή λεωφόρο του Νησιού ἀλλά καί ἡ κοσμοσυρροή, ἡ ὁποία ἀπέδωσε μέ τόν καλύμνικο τρόπο τόν σεβασμό στόν νεκρό Ἰησοῦ.

Τόνο ἔδωσε ἡ φιλαρμονική τοῦ Δήμου Καλυμνίων ἀλλά καί οἱ φωνές τῶν μοιροφόρων ψάλλοντας τό «αἶ γενεαί πάσαι», τῶν ὁποίων τήν ἀγγελική ψαλμωδία ἐκάλυπταν κατά καιρούς οἱ δυναμίτες, ἔθιμο τοῦ νησιοῦ τῶν σφουγγαράδων.

Τό Μ. Σάββατο ὁ Μητροπολίτης, στήν πρώτη Ἀνάσταση, ἐλειτούργησε στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὅπου ὁ λαός σύσσωμος, μέ χειροκροτήματα, ὕψωσε φωνή στόν ὑπερύμνητο Ἰησοῦ. Στό «ἀνάστα ὁ Θεός» ὁ Ναός ἐσείσθη κατά τό Εὐαγγελικό ἀπό τούς κρότους τῶν πιστῶν, οἱ ὁποῖοι χτυποῦσαν τά θρονιά καί ὁ Μητροπολίτης τούς ἔραινε μέ δάφνες, σύμβολα νίκης καί θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας, καί μέ λουλούδια γιά εὐλογία, ἀπό τόν Ἐπιτάφιο τοῦ Κυρίου.

Τέλος ὁ Μητροπολίτης ἐχοροστάτησε στήν Παννυχίδα τῆς Ἀναστάσεως καί τέλεσε τήν Πασχαλινή Θεία Λειτουργία ἐν μέσῳ δυνατῶν κρότων ἀπό τούς δυναμίτες πού συγκλόνισαν ὁλόκληρο τό νησί.

Ἡ παρουσία τῶν πιστῶν κατά τήν Θεία Λειτουργία ἦταν πράγματι αἰσθητή ἀλλά καί ἡ προσέλευσις των στήν Θεία Μετάληψη. Οἱ χοροί τῶν Ψαλτῶν ἀπέδωσαν τούς ἀναστάσιμους ὕμνους μέ βυζαντινή μεγαλοπρέπεια.

Τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα τό πρωῖ ὁ Μητροπολίτης μας κατά τήν τάξη ἐνεδύθη ἅπασα τήν Ἀρχιερατική Στολή στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Χώρας (στό λιτρί) παρουσία τοῦ Ἐπισκόπου, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν ἀρχῶν του νησιοῦ καί πλήθους κόσμου.

Κατά τό ἔθος, μικρά παιδιά ντυμένα μέ τήν στολή τοῦ ὑποδιακόνου, μέ συ-

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΕΧΑΡΙΤΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ ΤΟΝ 2019
Φωτο: Νικόλαος Σμαράδας

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΕΧΑΡΙΤΟΜΕΝΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ 2019
Φωτο: Νικόλαος Σμαράδας

νοδεία έξαπτερύγων, μετέφεραν και από τους τρεις Ιερούς Ναούς της Χώρας Ιερές Εικόνες της Παναγίας, του Προδρόμου και του Αγίου Χαραλάμπους.

Με πομπή Κλήρος και λαός κατευθύνθηκαν στον Ιερό Ναό της Παναγίας όπου τελέστηκε ο Πανηγυρικός Έσπερινός της Αγάπης και αναγνώστηκε τό Εὐαγγέλιο σέ διάφορες γλώσσες και διαλέκτους κατά τό ἔθος και ἔψαλε ὁ Πρωτοψάλτης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, Ἄρχων Μαΐστωρ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κ. Γεώργιος Χατζηθεοδώρου, τό Εὐαγγέλιο τῆς Αγάπης στήν Ὀμηρική διάλεκτο.

Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ σχηματίστηκε ἱερά πομπή και ἔγινε ἡ λιτάνευσις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων στούς δρόμους τῆς Χώρας ὑπό τοῦς παιάνες τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Καλυμνίων ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Νικολάου Μαμάκα.

Στήν ἐπιστροφή ἔγινε δέηση στήν αὐλή τῆς Παναγίας ὑπό τοῦ Μητροπολίτου ὑπέρ υγείας τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Καλυμνίων και μοίρασε κόκκινα αὐγά στούς πιστοῦς, οἱ ὁποῖοι τοῦ εὐχήθηκαν τό «Χρι-

στός ἀνέστη» και ἀσπάστηκαν τό ἅγιο Εὐαγγέλιο.

Τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός τῆς Αγάπης ὑπό τοῦ Μητροπολίτου συμπαραστατομένου ὑπό τοῦ Θεοφιλεστάτου και τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου και ἀνεγνώσθη τό Ἱερό Εὐαγγέλιο σέ διάφορες γλώσσες και διαλέκτους καθώς και στό Ὀμηρικό κείμενο, τό ὁποῖο ἀπέδωσε ἡ χορωδία τοῦ Ναοῦ ὑπό τήν διεύθυνση τοῦ κ. Εὐστάθιου Τσαγκάρη. Ὁ Μητροπολίτης εὐλόγησε τά αὐγά, τά ὁποῖα και μοίρασε στοῦς λαό γιά εὐλογία και εὐχήθηκε στούς πιστοῦς μέ μικρό λογιδριο ὅπως ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου φωτίση και ἀγίαση πάντας.

Φωτο: Νικόλαος Σμαράδας

Τέλος, ὁ Μητροπολίτης μετά τόν Ἑσπερινό ἐπισκέφθηκε τό Βουβάλειο Νοσοκομεῖο και τό Σολώνειο Γηροκομεῖο και εὐχήθηκε στούς ἀσθενεῖς και τοῦς τροφίμους τό «Χριστός ἀνέστη».

Βεβαίως, ἐδῶ πρέπει νά σημειώσουμε και τό ἔθιμο τοῦ νησιοῦ μέ τοῦς δυναμίτες και τοῦς χορούς τοῦ Λυκεῖοῦ Ἑλληνίδων Καλύμνου πού ἔδωσαν τό ἀναστάσιμο πανηγυρικό χρώμα τοῦ νησιοῦ.

Χιλιάδες Καλύμνιοι και Καλυμνιές, μικροί και μεγάλοι, ἀλλά και ἐπισκέπτες τοῦ νησιοῦ χάρηκαν και φωτογράφησαν αὐτό τό ἔθιμο.

Παραδοσιακές Συνταγές:

ΜΟΥΟΥΡΙ ΚΑΛΥΜΝΙΚΟ

ΕΝΑ ΑΡΝΙ περίπου 8 κιλά

→ ΓΕΜΙΣΗ:

Ζεματίζουμε και ψιλοκόβουμε τήν συκωταριά (συκώτι & πνευμόνια) του άρνιου.

4-5 μεγάλα - ξερά κρεμμύδια τριμμένα.

750 γρ. ρύζι μπλού μπόνετ.

200 γρ. τοματοπελτέ

άλατι - πιπέρι - κανέλα (άρκετή...)

1 κούπα ελαιόλαδο

Προαιρετικά 250 γρ. κιμά και 1-2 φακ. κουκουνάρι.

Μόλις κάψει τό λάδι, σοτάρουμε λίγο τό κρεμμύδι και προσθέτουμε τά ψιλοκομμένα έντόσθια (και τό κιμά) πρώτα τά πλεμόνια και μετά τά συκωτάκια. Ρίχνουμε όσο αλατοπίπερο θέλουμε και τόν πελτέ. Τά γυρίζουμε κανά-δυό φορές και προσθέτουμε 2-3 ποτήρια νερό για νά μισοβράσουν. Στή συνέχεια προσθέτουμε τό ρύζι (και τό κουκουνάρι) και τ' αφήνουμε νά πάρουν μιά βράση (2-3 λεπτά) φροντίζοντας νά είναι ή γέμισή μας «χυλωτή» (ΟΧΙ στεγνή-ΟΥΤΕ νερούλη).

→ ΤΟ ΑΡΝΙ:

Έχουμε κόψει τά μπουτάκια του άρνιου λοξά (... στή γραμμή του μπικίνι!) ώστε νά έχουμε όλόκληρη τήν κοιλιά για νά τήν γεμίσουμε. Τό πλένουμε και άφου στεγνώσει τό αλατοπιπερώνουμε και τό αλείβουμε με πελτέ έσωτερικά (ΟΧΙ έξω γιατί θά γλυστράει..).

Ράβουμε τό κενό στό μέρος του λαιμού και μισοράβουμε τό κάτω μέρος τής κοιλιάς.

Τό γεμίζουμε, αφήνοντας ένα περιθώριο νά φουσκώσει τό ρύζι . Τό ράβουμε (πλακοραφή, σταυροβελονιά ΔΕΝ έχει σημασία ...) και τό αλείβουμε και έξωτερικά με πελτέ .

Τό βάζουμε στό ΜΟΥΟΥΡΙ ή στό ταψί και στό φούρνο. Άν είναι στό Μουούρι, τή δουλειά θά τήν κάνει ό φούρνος ... Άν όμως τό βάλουμε στό ταψί (όποτε είναι άνοικτό) τότε προσθέ-

τούμε τά μπουτάκια (άλατο-πιπερο-πελτεδιασμένα) προσθέτουμε λίγο λάδι ή φυτίνη και λίγο νεράκι με τό υπόλοιπο του πελτέ (άπό ένα κουτί 450 γρ.) για σάλτσα (!) και τό σιγοψηήνουμε (120-150 C°) . Φροντίζουμε κατά τή διάρκεια του ψησίματος νά τό γυρίζουμε τακτικά (45' - 1 ώρα) για νά μήν άρπάξει για 5-6 ώρες! Έάν έχει ροδίσει άρκετά πριν άπό τής 5 ώρες, τό σκεπάζουμε με αλουμινοχαρτό για νά είμαστε σίγουροι ότι θά έχει ψηθεί!

ΚΑΛΟΦΑΓΩΤΟ !!!

άπό τό blog ΚΑΛΥΜΝΙΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

ΔΩΡΕΕΣ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πρός Τράπεζα Αγάπης: Ειρήνη Νυστάζου 100, Ειρήνη Μαυρικάκη 50, Μαρία Κάννη 30, Πολυξένη Καλαϊτζή 20, Αικατερίνη Σπυροπούλου 50, Μαρία Πεταλά 20, Ειρήνη Έγγλέζου 100, Νικόλαος Γάργαλης 150, Γεώργιος Χ' Ίωάννου 100, Μιχαήλ Ζαΐρης 100, Μάμας Κυπραίος 100, Έλένη Καλλικατζάρου 100, Πόπη και Μικές Μακρυλλός 50, Ειρήνη Καλλικατζάρου 1000, Νικόλαος Ζαΐρης 150, Άννα Ζαΐρη 20, Φωτεινή Μακαρούνα 30, Εύδοκία Ταβουλάρη 50, Καλλιόπη Βρόντου 20, Έλένη Γονιού 300, Άννα Ίωάννου Ζαΐρη 500, Μαρία Πεταλά 50, Φουκαΐνα Κλεούδη 50.

Ψήφισμα Δ.Σ. της Τραπέζης Αγάπης Καλύμνου

Σήμερα, Τετάρτη 17 Μαρτίου, στό άκουσμα του θανάτου τής προσφιλοῦς συνεργάτιδας, αοιδίμου Νερατζιάς Καλλικατζάρου, έκτάκτως συνηλθε τό Δ.Σ. τής «Τραπέζης τής Αγάπης». Ο Μητροπολίτης διεξοδικά αναφέρθηκε στό φιλανθρωπικό έργο τής μεταστάσης και όμοφώνως άπεφασίσθη νά έκδώσει τό παρακάτω ψήφισμα:

α) Νά έκφράσει τήν συμπάθεια όλων τών μελών του Συσσιτίου προς τόν σύζυγο, τά παιδιά, τά αγαπητά της έγγόνια και τούς συγγενείς της.

β) Άντί στεφάνου, γιά ένα χρόνο, κάθε Δευτέρα, νά παρασκευάζονται έπιπλέον 30 (τριάντα) μερίδες, όσες ή ίδια μέ δική της πρωτοβουλία και δαπάνη προσέφερε στους ένδεις αδελφούς μας.

γ) Παρακάλεσε τόν Σεβασμιώτατο και τόν Θεοφιλέστατο νά παραστοῦν στήν έξόδιο άκολουθία της μετά του Ίερού Κλήρου.

δ) Νά δημοσιευθεί τό παρόν ψήφισμα στόν τοπικό έντυπο και ήλεκτρονικό τύπο.

Έκ του Δ. Σ. τής «Τραπέζης τής Αγάπης» Καλύμνου

ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιά δεύτερη χρονιά λειτουργεί στήν Κάλυμνο ή **Σχολή Βυζαντινής Μουσικής** τής μητροπόλεως μας, άναγνωρισμένη από τό Ύπουργείο Πολιτισμού (ΦΕΚ Β 1663/18-8-2008). Διευθυντής τής Σχολής είναι ό **Άρχων Μαΐστωρ** του Οίκουμενικού Θρόνου **κ. Γεώργιος Χ' Θεοδώρου** και διδάσκουν άφιλοκερδώς καθηγητές μουσικής και ιεροψάλτες του νησιού μας. Σκοπός τής Σχολής είναι ή διάδοση τής πατροπαράδοτης έκκλησιαστικής μουσικής στή σύγχρονη κοινωνία και ή ανάδειξη ιεροψαλτών, ικανών νά πληρώσουν τά άναλόγια τών ιερών ναών τής μητροπόλεως μας. Η φοίτηση είναι έντελώς δωρεάν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΓΑΠΗΣ

Μέ τήν βοήθεια του Θεού, τήν έπιστοασία του μητροπολίτου μας και τήν συγκινητική προσφορά τών έθελοντριών γυναικών και τών δωρητών, συνεχίζεται γιά τέταρτη χρονιά τό έργο **τής Τραπέζης Αγάπης**, μέσα από τό όποιο σιτίζονται καθημερινά περισσότεροι από 120 αδελφοί μας, που έχουν άνάγκη.